

31993R2847

20.10.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 261/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2847/93
z dnia 12 października 1993 r.
ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury ⁽⁴⁾ Rada ma wprowadzić wspólnotowy system kontroli;

sukces wspólnej polityki rybołówstwa zależy od wdrożenia skutecznego systemu kontroli obejmującego wszystkie aspekty tej polityki;

aby osiągnąć powyższy cel, konieczne jest wprowadzenie zasad nadzorowania środków ochrony i gospodarowania zasobami, środków strukturalnych, a także środków dotyczących wspólnej organizacji rynku oraz określonych przepisów mających zastosowanie w przypadku niezastosowania się do powyższych środków, które muszą stosować się do całego sektora rybołówstwa od producenta do konsumenta;

system ten może przynieść pożądany wynik, jeżeli sektor gospodarki, o którym mowa, uzna jego zasadność;

kontrola należy przede wszystkim do obowiązków Państw Członkowskich; również Komisja powinna dążyć do zapewnienia, że Państwa Członkowskie będą prowadziły nadzór i zapobiegały naruszeniom w odpowiedni sposób; wobec tego Komisji należy zapewnić finansowe, prawne i ustawowe środki w celu realizacji tego zadania w sposób jak najbardziej skuteczny;

doświadczenie uzyskane w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2241/87 z dnia 23 lipca 1987 r. ustanawiającego określone środki kontroli w odniesieniu do działalności

połowowej ⁽⁵⁾ wykazało, iż istnieje potrzeba wzmocnienia kontroli stosowania zasad dotyczących ochrony zasobów połowowych;

stosowanie się do środków ochrony i gospodarowania zasobami połowowymi wymaga wzmocnionego poczucia odpowiedzialności ze strony wszystkich podmiotów gospodarczych działających w przemyśle połowowym;

polityka gospodarowania zasobami połowowymi, która oparta jest w szczególności na ogólnym dopuszczalnym połowie oraz kwotach połowowych i środkach technicznych, ma być uzupełniona gospodarowaniem nakładem połowowym, polegającym na nadzorowaniu działalności i zdolności połowowych;

w celu zapewnienia, że wszelkie połowy i wyładunki są poddane stałemu nadzorowi, Państwa Członkowskie muszą nadzorować aktywność statków Wspólnoty i wszelkie inne związane z nią działania na wszystkich wodach morskich, co pozwala na weryfikację wdrożenia zasad dotyczących wspólnej polityki rybołówstwa;

zasadnicze znaczenie ma współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi na poziomie operacyjnym podczas inspekcji na morzu działalności połowowej, mająca na celu umożliwienie skutecznych i uzasadnionych finansowo inspekcji, szczególnie w odniesieniu do działań prowadzonych na wodach pozostających poza obszarem jurysdykcji lub suwerenności Państwa Członkowskiego;

wdrożenie wspólnej polityki rybołówstwa wymaga środków nadzoru nad statkami pływającymi pod banderą państw trzecich, obecnych na wodach terytorialnych Wspólnoty, w szczególności systemu przekazywania informacji o ich przemieszczaniu się oraz gatunkach przechowywanych na pokładzie, bez uszczerbku dla prawa do nieszkodliwego przepływu przez wody terytorialne i swobody żeglugi wewnątrz 200-milowej strefy wyłącznego rybołówstwa;

wdrożenie przez Państwa Członkowskie we współpracy z Komisją projektów pilotażowych, dotyczących określonych kategorii statków, umożliwi podjęcie decyzji przez Radę, przed dniem 1 stycznia 1996 r., o wdrożeniu satelitarnego systemu nadzoru lub alternatywnego systemu;

gospodarowanie zasobami połowowymi przez ustalenie ogólnie dopuszczalnego połowu wymaga szczegółowej wiedzy z zakresu składu złowionych organizmów morskich, wiedza taka jest również konieczna w zakresie innych procedur ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3760/92; wymaga to prowadzenia dziennika połowowego przez każdego kapitana statku rybackiego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 29.10.1992, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 21 z 25.1.1993, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 108 z 19.4.1993, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 207 z 29.7.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3483/88 (Dz.U. L 306 z 11.11.1988, str. 2).

konieczne jest, aby Państwo Członkowskie, na którego terytorium następuje wyładunek, mogło nadzorować wyładunki na swoim terytorium, w tym celu właściwe jest, aby statki rybackie zarejestrowane w innych Państwach Członkowskich zawiadaniały Państwo Członkowskie, na którego terenie ma nastąpić wyładunek, o zamiarze dokonania wyładunku na terenie tego Państwa Członkowskiego;

zasadnicze znaczenie ma wyjaśnienie i potwierdzenie w czasie wyładunku informacji zawartych w dziennikach połowowych; w tym celu konieczne jest, aby osoby biorące udział w wyładunku i wprowadzaniu na rynek złowionych organizmów morskich złożyły deklarację o wielkości wyładunku, przeładunku, oferty sprzedaży lub zakupu;

w celu ustanowienia wyjątków od obowiązku prowadzenia dziennika połowowego lub składania deklaracji wyładunkowej przez małe statki rybackie, dla których taki obowiązek stanowiłby niewspółmierne obciążenie w stosunku do ich zdolności połowowej, konieczne jest, aby każde Państwo Członkowskie prowadziło nadzór nad działalnością takich statków poprzez wdrożenie planu prób losowych;

w celu zapewnienia przestrzegania wspólnotowych środków ochronnych i handlowych Wspólnoty wszystkim produktom rybołówstwa wyładowanym lub wwiezionym na terytorium Wspólnoty towarzyszyć powinien, do punktu pierwszej sprzedaży, dokument przewozowy stwierdzający ich pochodzenie;

ograniczenia wielkości połowu muszą być zarządzane zarówno na poziomie Państwa Członkowskiego, jak i na poziomie Wspólnoty; Państwa Członkowskie powinny rejestrować wyładunki i powiadamiać o nich Komisję za pomocą przekazu komputerowego; konieczne jest zatem zapewnienie odstępstw od tego obowiązku w przypadku wyładunku małych ilości, których przekaz komputerowy stanowiłby niewspółmierne obciążenie administracyjne i finansowe dla władz Państw Członkowskich;

w celu zapewnienia ochrony wszelkich wykorzystywanych zasobów i gospodarowania nimi przepisy dotyczące dziennika połowowego, deklaracji wyładunku oraz sprzedaży oraz informacje dotyczące przeładunku i rejestracji połowów mogą być rozszerzone na zasoby nieobjęte ODP lub kwotą połowową;

Państwa Członkowskie muszą być informowane o wynikach działalności swoich statków na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich lub na wodach międzynarodowych; kapitanowie takich statków powinni podlegać obowiązkowi prowadzenia dziennika połowowego i składania deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych; informacje zgromadzone przez Państwa Członkowskie powinny być przesyłane Komisji;

zarządzanie zbieraniem i przetwarzaniem danych wymaga stworzenia skomputeryzowanych baz danych, umożliwiających w szczególności weryfikację danych; wobec tego Komisja i jej przedstawiciele muszą mieć dostęp do tych baz danych za pośrednictwem transmisji komputerowej w celu dokonania weryfikacji danych;

przestrzeganie przepisów dotyczących używania narzędzi połowowych nie może być właściwie zapewnione, jeśli na pokładzie trzymane są sieci o zróżnicowanej wielkości oczek, chyba że podane zostaną dodatkowym środkiem kontrolnym; dla celów szczególnych rodzajów połowów może być właściwe ustanowienie szczególnych zasad, takich jak zasada jednej sieci;

konieczne jest, aby połowy zostały zabronione na mocy decyzji Komisji, jeśli kwota połowowa Państwa Członkowskiego zostanie wyczerpana lub jeśli sam ODP zostanie wyczerpany;

konieczne jest naprawienie szkody poniesionej przez Państwo Członkowskie, które nie wyczerpało swojej kwoty połowowej lub przydzielonej części zasobów lub grupy zasobów w sytuacji, kiedy zakazane zostaną dalsze połowy w wyniku wyczerpania ODP; w tym celu powinien zostać ustalony system odszkodowania;

w przypadkach, gdy osoby odpowiedzialne za działalność połowową nie zastosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia, statki powinny zostać poddane dodatkowym środkom kontrolnym dla celów ochronnych;

w celu zapewnienia skutecznego zarządzania przyjętymi środkami konieczne jest wprowadzenie mechanizmów składania deklaracji, w zgodzie z celami i strategiami zarządzania, ustanowionymi w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, mającego zastosowanie do Państw Członkowskich, które przekroczyły kwotę połowową;

jednym z głównych celów wspólnej polityki rybołówstwa jest dostosowanie zdolności połowowej do dostępnych zasobów; art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 stanowi, iż zadaniem Rady jest ustalenie celów i strategii dla restrukturyzacji nakładów połowowych; konieczne jest również zapewnienie przestrzegania środków dotyczących wspólnej organizacji rynku, w szczególności przez osoby, których te środki dotyczą; wobec tego zasadnicze znaczenie ma to, aby każde Państwo Członkowskie, oprócz kontroli finansowej uregulowanej już w przepisach wspólnotowych, prowadziło również kontrole techniczne w celu zapewnienia przestrzegania przepisów ustanowionych przez Radę;

konieczne jest ustalenie ogólnych zasad umożliwiających inspektorom Wspólnoty, wyznaczonym przez Komisję, zapewnienie jednolitego stosowania przepisów wspólnotowych i weryfikację kontroli przeprowadzanej przez właściwe władze Państw Członkowskich;

w celu zapewnienia obiektywnej weryfikacji istotne jest, aby w pewnych okolicznościach inspektorzy Wspólnoty przeprowadzali niezapowiedziane kontrole w sposób niezależny, w celu dokonania weryfikacji operacji kontrolnych przeprowadzanych przez właściwe władze Państw Członkowskich; kontrole takie w żadnym przypadku nie będą oznaczać kontroli osób prywatnych;

działania podejmowane po wystąpieniu naruszeń mogą różnić się w przypadku różnych Państw Członkowskich, co powoduje, że rybacy mogą odnosić wrażenie, iż są niesprawiedliwie traktowani; brak wystarczających sankcji w niektórych Państwach Członkowskich ograniczył skuteczność kontroli i w świetle tych obserwacji Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie konieczne niedyskryminujące środki w celu zapobiegania nieprawidłowościom, a także ich ścigania, w szczególności poprzez ustanowienie sankcji, które w sposób skuteczny pozbawiają sprawców naruszeń korzyści handlowych uzyskanych w wyniku naruszenia;

prawdopodobieństwo, iż Państwo Członkowskie bandery zapewni przestrzeganie zasad ochrony i zarządzania zasobami połowowymi, jest zmniejszone w przypadkach, gdy Państwo Członkowskie wyładunku nie ściga skutecznie nieprawidłowości; należy zatem wprowadzić przepisy w celu obliczenia ilości połowów dokonanych z naruszeniem kwoty połowowej Państwa Członkowskiego wyładunku, jeśli Państwo to nie wszczęło skutecznego postępowania;

Państwa Członkowskie powinny składać Komisji regularne sprawozdania z przeprowadzanych inspekcji oraz środków podejmowanych w związku z naruszeniami działań wspólnotowych;

dla określonych środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu właściwe jest wprowadzenie szczegółowych zasad ich wdrażania;

poufność danych zgromadzonych w ramach niniejszego rozporządzenia powinna być zapewniona;

niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na zastosowanie krajowych przepisów dotyczących monitorowania, które, wchodząc w zakres regulacji niniejszego rozporządzenia, wykraczają jednocześnie poza minimalny zakres jego przepisów, pod warunkiem jednak, iż takie krajowe przepisy są zgodne z prawem Wspólnoty;

rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 traci moc, z wyjątkiem art. 5, który powinien pozostać w mocy do czasu przyjęcia wykazów, określonych w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

konieczne jest zapewnienie okresu przejściowego w celu wdrożenia szczególnych przepisów zawartych w określonych artykułach w celu umożliwienia właściwym władzom Państw Członkowskich ustanowienia swoich procedur i dostosowania ich do wymogów nowego rozporządzenia;

przepisy niektórych artykułów, o ile dotyczą działań połowowych na Morzu Śródziemnym, gdzie wspólna polityka rybołówstwa nie została jeszcze w pełni zastosowana, powinny wejść w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W celu zapewnienia przestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa niniejszym ustanawia się wspólnotowy system, zawierający w szczególności przepisy dotyczące prowadzenia technicznego nadzoru w zakresie:

- środków ochrony i gospodarowania zasobami,
- środków strukturalnych,
- środków dotyczących wspólnej organizacji rynku,

a także określonych przepisów dotyczących skuteczności sankcji, które stosuje się w przypadkach niezastosowania się do wyżej wymienionych środków.

2. W tym celu każde Państwo Członkowskie przyjmie, stosownie do zasad wspólnotowych, właściwe środki w celu zapewnienia skuteczności systemu. Wyposaży ono swoje właściwe władze w wystarczające środki w celu umożliwienia im realizacji zadań związanych z inspekcją i kontrolą ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

3. System ten stosuje się do wszelkich działań połowowych i wszelkich innych związanych z nimi czynności wykonywanych na terytorium i w ramach wód morskich podlegających suwerenności lub jurysdykcji Państw Członkowskich, łącznie z działaniami statków pływających pod banderą państw trzecich bądź zarejestrowanych w tych państwach, bez uszczerbku dla ich prawa do nieszkodliwego przepływu przez wody terytorialne i wolności żeglugi wewnątrz 200-milowej strefy wyłącznego rybołówstwa; stosuje się on również do działań wspólnotowych statków rybackich na wodach państw niebędących członkami Wspólnoty oraz na pełnym morzu, bez uszczerbku dla szczególnych postanowień zawartych w umowach o rybołówstwie, zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi lub w konwencjach międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota.

TYTUŁ I

Inspekcje i nadzór nad statkami rybackimi oraz ich działalnością

Artykuł 2

1. W celu zapewnienia przestrzegania wszelkich obowiązujących przepisów dotyczących środków ochronnych i kontrolnych każde Państwo Członkowskie prowadzi nadzór, w ramach swojego terytorium i na obszarze wód morskich podlegających jego suwerenności lub jurysdykcji, połowów i wszelkich innych związanych z tym działań. Dokonuje inspekcji statków rybackich i bada wszelkie działania, umożliwiając weryfikację wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia, łącznie z działaniami polegającymi na wyładunku, sprzedaży, przewozie i przechowywaniu ryb, a także ewidencji wyładunków i sprzedaży.

2. Statki rybackie, mogące prowadzić działalność, pływające pod banderą państw trzecich i pływające po wodach morskich podlegających suwerenności lub jurysdykcji Państwa Członkowskiego podlegają systemowi przekazywania informacji o przemieszczaniu się i połowach przechowywanych na pokładzie.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych w celu zapewnienia przestrzegania tych procedur.

3. Każde Państwo Członkowskie prowadzi nadzór, poza wspólnotową strefą wyłącznego rybołówstwa, działalności swoich statków, w przypadkach, gdy taki nadzór jest konieczny w celu zapewnienia przestrzegania regulacji wspólnotowych mających zastosowanie na tych wodach.

4. W celu zapewnienia, aby inspekcja była jak najbardziej skuteczna i ekonomiczna, Państwa Członkowskie uzgodnią swoje działania kontrolne. W tym celu mogą opracować wspólne programy inspekcji umożliwiające inspekcje statków rybackich Wspólnoty na wodach określonych w ust. 1 i 3. Podejmą one środki w celu umożliwienia, aby ich właściwe władze i Komisja były regularnie informowane, na zasadzie wzajemności, o zdobytym doświadczeniu.

Artykuł 3

1. W celu zwiększenia skuteczności nadzoru nad działalnością połowową Rada podejmie decyzję przed dniem 1 stycznia 1996 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 Traktatu, czy i do jakiego stopnia oraz kiedy zostanie wprowadzony system stałego monitorowania pozycji wspólnotowych statków rybackich, lądowy lub satelitarny, oraz wykorzystujący łączność satelitarną w celu transmisji danych.

2. W celu ustalenia technologii, która ma być zastosowana, i określenia statków, które mają być objęte wyżej wymienionym systemem, Państwa Członkowskie we współpracy z Komisją, przeprowadzą projekty pilotażowe przed dniem 30 czerwca 1995 r. W tym celu Państwa Członkowskie zapewnią, że zostanie wprowadzony system stałego monitorowania pozycji określonych kategorii wspólnotowych statków rybackich, lądowy lub satelitarny, oraz wykorzystujący łączność satelitarną w celu transmisji danych.

Państwa Członkowskie mogą prowadzić jednocześnie projekty pilotażowe mające na celu ocenę wykorzystania automatycznych przyrządów rejestrujących pozycję.

3. Podczas przeprowadzania projektów pilotażowych określonych w ust. 2 Państwo Członkowskie, pod którego banderą pływa statek lub w którym zarejestrowany jest statek, podejmuje konieczne działania w celu zapewnienia, iż dane transmitowane lub uzyskane ze swoich statków rybackich są zapisane w formie dającej się odczytać za pomocą komputera, niezależnie od wód, na których prowadzą działalność statki, lub portu, w którym stoją.

Jeśli statki rybackie Państwa Członkowskiego bandery prowadzą działalność na wodach podlegającym suwerenności lub

jurysdykcji innego Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie bandery zapewni natychmiastowe przekazanie tych danych właściwym władzom zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

4. Szczegółowe zasady wdrażania projektów pilotażowych wprowadza się na podstawie procedury ustanowionej w art. 36.

Artykuł 4

1. Inspekcja i nadzór, określone w art. 2, przeprowadzane są przez każde Państwo Członkowskie we własnym zakresie za pomocą systemu inspekcji wybranego przez Państwo Członkowskie.

Podczas realizacji powierzonych im zadań Państwa Członkowskie zapewnią, że przestrzegane są przepisy oraz środki określone w art. 2. Ponadto podejmują one działania w takiej formie, która pozwoli na uniknięcie zakłóceń normalnej działalności połowowej. Zapewnią one również, że nie będzie miała miejsca dyskryminacja w odniesieniu do sektora lub statków poddanych inspekcji.

2. Osoby odpowiedzialne za statki rybackie, tereny lub pojazdy transportowe podlegające inspekcji współpracują w celu usprawnienia inspekcji zgodnie z ust. 1.

Artykuł 5

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36 mogą zostać przyjęte szczegółowe zasady wykonania art. 2, 3 i 4, dotyczące w szczególności:

- a) identyfikacji oficjalnie wyznaczonych inspektorów, statków wykorzystywanych w celach inspekcji oraz wszelkich innych środków, które mogą być wykorzystywane przez Państwo Członkowskie w celach inspekcji;
- b) procedury stosowanej przez inspektorów i kapitanów statków rybackich w przypadkach, gdy inspektor pragnie wejść na pokład statku;
- c) procedury stosowanej przez inspektorów, którzy weszli na pokład statku, przy przeprowadzeniu inspekcji tego statku, jego narzędzi połowowych lub połowów;
- d) sprawozdania sporządzanego przez inspektorów po każdorazowym wejściu na pokład;
- e) oznaczania i identyfikacji statków rybackich i ich narzędzi połowowych;
- f) poświadczenia danych charakteryzujących statki rybackie, odnoszących się do działalności połowowej;
- g) ewidencjonowania danych dotyczących położenia statków rybackich i przekazywania tych danych Państwom Członkowskim i Komisji;
- h) systemu przekazywania informacji o przemieszczaniu się statku i o produktach rybołówstwa przechowywanych na pokładzie, dotyczącego statków rybackich pływających pod banderą państw trzecich.

TYTUŁ II

Nadzór połowów*Artykuł 6*

1. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty łowiący zasoby lub grupy zasobów obowiązani są prowadzić dziennik połowowy, zawierający w szczególności informacje na temat ilości złowionych i przechowywanych na pokładzie połowów, ich gatunku, datę i miejsce (prostokąt statystyczny ICES) połowów oraz rodzaj wykorzystanych narzędzi połowowych.

2. Gatunkami, które wpisuje się do dziennika połowowego stosownie do ust. 1, są gatunki objęte ODP lub kwotami połowowymi, a także inne wymienione w wykazach, o których zadecyduje Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną.

3. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty wpisują do swoich dzienników połowowych wielkość połowu, daty i miejsca połowu i gatunki, określone w ust. 2. Ilości wyrzucane do morza mogą być ewidencjonowane dla celów dokonania oceny.

4. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty są zwolnieni z obowiązków zawartych w ust. 1 i 3, jeśli całkowita długość statku wynosi mniej niż 10 metrów.

5. Rada może podjąć decyzję o innych odstępstwach, niż te wymienione w ust. 4, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

6. Każde z Państw Członkowskich prowadzi nadzór, na bazie prób losowych, nad działalnością statków rybackich, które są zwolnione z obowiązków określonych w ust. 4 i 5 w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu każde z Państw Członkowskich opracuje plan prób losowych i przekaże go Komisji. Wyniki prowadzonego nadzoru będą regularnie przekazywane Komisji.

7. Kapitanowie statków rybackich Wspólnoty rejestrują informacje wymagane w ust. 1 i 3, bądź w formie dającej się odtworzyć za pomocą komputera, bądź na papierze.

8. Szczegółowe zasady dotyczące wykonywania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36, łącznie z jednostką podziału geograficznego inną niż prostokąt statystyczny ICES, w określonych szczególnych przypadkach.

Artykuł 7

1. Kapitan statku rybackiego Wspólnoty, który zamierza wykorzystać miejsca wyładunku w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie bandery, musi zawiadomić właściwe władze w tym Państwie Członkowskim z co najmniej dwugodzinnym wyprzedzeniem o:

- miejscu(-ach) wyładunku i przewidywanym czasie przybycia na miejsce wyładunku,
- wielkości wyładunku poszczególnych gatunków.

2. W stosunku do kapitana określonego w ust. 1, który nie dopełni obowiązku dokonania zawiadomienia, mogą zostać zastosowane sankcje nałożone przez właściwe władze.

3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36, może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich Wspólnoty z obowiązku określonego w ust. 1 na określony i podlegający przedłużeniu okres, bądź wyznaczyć inny termin zawiadomienia, biorąc między innymi pod uwagę odległość pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których statki, o których mowa, są zarejestrowane lub ewidencjonowane.

Artykuł 8

1. Kapitan każdego ze statków rybackich o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów bądź jego przedstawiciel po każdym rejsie, w ciągu 48 godzin od wyładunku, przedłoży deklarację właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym miał miejsce wyładunek. Kapitan ponosi odpowiedzialność za wiarygodność danych zawartych w deklaracji zawierającej dane określające co najmniej wyładowaną ilość każdego gatunku, określonych w art. 6 ust. 2 oraz rejonu, w którym je wyłowiono.

2. Na wniosek Komisji Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć decyzję o rozszerzeniu obowiązku określonego w ust. 1 na statki o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów. Na wniosek Komisji Rada może również podjąć decyzje, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów o zwolnieniu z obowiązku określonego w ust. 1 pewnych kategorii statków o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów i wykonujących określoną działalność połowową.

3. Każde Państwo Członkowskie nadzoruje, na bazie prób losowych, działalność połowową statków rybackich zwolnionych z obowiązków wyszczególnionych w ust. 1, w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki obowiązujących przepisów wspólnotowych.

W tym celu każde z Państw Członkowskich opracuje plan prób losowych i przekaże go Komisji. Wyniki prowadzonego nadzoru przekazywane będą regularnie Komisji.

4. Szczegółowe zasady wykonywania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

Artykuł 9

1. Z chwilą pierwszej sprzedaży ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez Państwa Członkowskie instytucje odpowiedzialne za wprowadzenie na rynek po raz pierwszy produktów rybołówstwa, których wyładunek miał miejsce w Państwie Członkowskim, przedłożą właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż, kartę sprzedaży, za której wiarygodność odpowiadają wyżej wspomniane instytucje. Odpowiedzialność ta jest ograniczona do informacji wymaganych w ust. 3.

2. Jeśli wprowadzenie po raz pierwszy na rynek produktów rybołówstwa, których wyładunek miał miejsce w Państwie Członkowskim, dokonane jest w sposób odmienny od sposobu określonego w ust. 1, kupujący nie usuwa wyładowanych produktów rybołówstwa do czasu przedłożenia karty sprzedaży właściwym władzom Państwa Członkowskiego lub innym upoważnionym instytucjom miejsca przeprowadzenia tej czynności. Kupujący ponosi odpowiedzialność za wiarygodność danych określonych w ust. 3, zamieszczonych w karcie sprzedaży.

3. Karty sprzedaży określone w ust. 1 i 2 zawierają co najmniej następujące informacje:

- w odniesieniu do wszystkich gatunków, gdzie to stosowne, jednostkową wielkość lub wagę, kategorię, postać, w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżość,
- cenę i ilość przy pierwszej sprzedaży, w odniesieniu do każdego gatunku, gdzie to stosowne – na podstawie jednostkowej wielkości lub wagi, kategorii, postaci, w jakiej wprowadzane są na rynek oraz świeżości,
- gdzie to stosowne, miejsce przeznaczenia produktów wycofanych z rynku (produkty uboczne, spożycie przez ludzi, przechowywanie),
- nazwiska/nazwy sprzedającego i kupującego,
- data i miejsce sprzedaży.

4. Wyżej wspomniane karty sprzedaży wypełnia się i przekazuje, zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym dokonywany jest wyładunek, w taki sposób i na takich warunkach sprzedaży, aby zawarte w niej zostały następujące dane:

- zewnętrzne znaki identyfikacyjne oraz nazwa statku rybackiego, z którego nastąpił wyładunek produktów, o których mowa,
- nazwisko właściciela lub kapitana statku,
- port i data wyładunku.

5. W ciągu 48 godzin od chwili sprzedaży karty sprzedaży, wymienione w ust. 1, przekazuje się za pomocą przekazu komputerowego lub na papierze na ręce właściwych władz lub innych instytucji upoważnionych przez Państwo Członkowskie.

6. Właściwe władze przechowują kopie każdej karty sprzedaży przez okres jednego roku, począwszy od roku następującego po roku, w którym zarejestrowano informacje złożone właściwym władzom.

7. Komisja, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36, może zwolnić z obowiązku przedłożenia właściwym władzom lub innym upoważnionym instytucjom Państw Członkowskich, kartę sprzedaży dotyczącej produktów rybołówstwa, których wyładunek nastąpił z określonych kategorii statków rybackich Wspólnoty, o całkowitej długości mniejszej niż 10 metrów.

Takie zwolnienia mogą mieć miejsce wyłącznie w przypadkach, kiedy określone Państwo Członkowskie wprowadziło zadowalający system nadzoru.

8. Kupujący nabywający produkty, które nie są później wprowadzone na rynek, ale wykorzystane wyłącznie do celów prywatnej konsumpcji, zwolniony jest z wymogów określonych w ust. 2.

9. Szczegółowe zasady wykonywania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 36.

Artykuł 10

- a) Statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich lub zarejestrowane w tych państwach, które są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach morskich podlegających jurysdykcji lub suwerenności Państwa Członkowskiego, prowadzą dziennik połowowy zawierający informacje określone w art. 6.
- b) Każde z Państw Członkowskich zapewnia, aby kapitan statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego lub zarejestrowanego w tym państwie, lub jego przedstawiciel, dokonał zgłoszenia władzom Państwa Członkowskiego, którego urzędnicy wyładunkowe zamierzają wykorzystać, co najmniej na 72 godziny przed dniem przybycia do portu wyładunku.
- c) Kapitan statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego lub zarejestrowanego w tym państwie jest zobowiązany powiadomić właściwe władze Państwa Członkowskiego o tym, których urzędów wyładunkowych zamierza używać, co najmniej z 72-godzinnym wyprzedzeniem o czasie przybycia do portu wyładunku.

Kapitan nie może prowadzić żadnych działań wyładunkowych, jeśli właściwe władze Państwa Członkowskiego nie potwierdziły otrzymania wcześniejszego zawiadomienia.

Państwa Członkowskie opracują szczegółowe zasady wykonywania przepisów niniejszego akapitu, które przedłożą Komisji.

2. Komisja, stosownie do procedury ustalonej w art. 36, może zwolnić niektóre kategorie statków rybackich państw trzecich z obowiązku przewidzianego w ust. 1c na określony i podlegający przedłużeniu okres, bądź wyznaczyć inny termin zawiadomienia, biorąc pod uwagę między innymi odległość pomiędzy łowiskami, rejonami wyładunku i portami, w których statki, o których mowa, są zarejestrowane lub ewidencjonowane.

3. Przepisy zawarte w ust. 1 i 2 stosuje się z zastrzeżeniem przepisów przewidzianych w porozumieniach z zakresu rybołówstwa, zawartych między Wspólnotą a określonymi państwami trzecimi.

Artykuł 11

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 7, 8 i 9 kapitan statków rybackich Wspólnoty, który:

- dokonuje przeładunku na inny statek, zwany dalej „statkiem odbierającym”, jakichkolwiek ilości połowów zasobów lub grupy zasobów objętych ODP lub kwotą połowową, niezależnie od miejsca przeładunku, lub
- bezpośrednio dokonuje wyładunku tych ilości poza terytorium Wspólnoty,

w czasie przeładunku lub wyładunku zawiadamia Państwo Członkowskie, pod którego banderą pływa jego statek lub w którym statek jest zarejestrowany, o złowionych gatunkach i ilości a także o dacie przeładunku lub wyładunku oraz miejsca połowu, powołując się na najmniejszą strefę, dla której ustanowiono ODP lub kwotę połowową.

2. Co najmniej na 24 godziny przed i po zakończeniu przeładunku lub serii przeładunków, jeśli przeładunek ma miejsce w porcie lub na wodach morskich podlegających jurysdykcji bądź suwerenności Państwa Członkowskiego, kapitan statku odbierającego zawiadamia właściwe władze tego Państwa Członkowskiego o ilości połowów zasobów lub grupy zasobów objętych ODP lub kwotą połowową, znajdujących się na pokładzie jego statku.

Kapitan statku odbierającego przechowuje dane dotyczące ilości połowów zasobów lub grupy zasobów objętych ODP lub kwotą połowową, uzyskanych w czasie przeładunku, daty otrzymania, oraz statku, z którego dokonywany jest przeładunek połowów na statek odbierający. Wymóg ten uznaje się za spełniony poprzez zachowanie kopii deklaracji przeładunkowej, przewidzianej zgodnie ze szczegółowymi zasadami rejestrowania informacji dotyczących wielkości połowów ryb dokonanych przez Państwa Członkowskie.

Po zakończeniu przeładunku lub serii przeładunków kapitan statku odbierającego przekazuje w ciągu 24 godzin powyższe dane właściwym władzom, o których mowa powyżej.

Kapitan statku odbierającego przechowuje również dane dotyczące ilości połowów zasobów lub grupy zasobów objętych ODP lub kwotą połowową, których przeładunek nastąpił ze statku odbierającego na statek trzeciego, i zawiadomi wyżej wymienione właściwe władze o takim przeładunku co najmniej 24 godziny przed takim wydarzeniem. Po dokonaniu przeładunku kapitan zawiadomi wyżej określone władze o wielkości przeładunku.

Kapitanowie statku odbierającego oraz statku trzeciego, o których mowa powyżej, umożliwią właściwym władzom weryfikację wiarygodności informacji i danych wymaganych na podstawie niniejszego ustępu.

3. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie działania w celu weryfikacji wiarygodności informacji otrzymanych na podstawie ust. 1 i 2 oraz, gdzie to stosowne, przekażą informacje Państwu Członkowskiemu lub Państwu Członkowskim, w których statek odbierający i statek, z którego następuje przeładunek na statek odbierający, są zarejestrowane lub pod których banderą płyną, o tych informacjach i wynikach weryfikacji.

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się również w odniesieniu do statków odbierających, płynących pod banderą państwa trzeciego lub zarejestrowanego w państwie trzecim.

Artykuł 12

Jeśli przeładunek lub wyładunek ma mieć miejsce w terminie późniejszym niż 15 dni od dnia połowu, informacje wymagane stosownie do art. 8 i 11 zostaną przekazane właściwym władzom Państwa Członkowskiego, pod którego banderą statek pływa bądź w którym jest zarejestrowany nie później niż w terminie 15 dni po dniu połowu.

Artykuł 13

1. Do czasu pierwszej sprzedaży wszelkim produktom rybołówstwa, których wyładunek nastąpił na terenie Wspólnoty bądź wwiezionym na terytorium Wspólnoty w formie nieprzetworzonej lub po przetworzeniu na pokładzie i które zostają przewiezione do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, towarzyszy dokument przygotowany przez przewoźnika.

2. Dokument powyższy:

- a) określa pochodzenie przesyłki (nazwa statku i zewnętrzne znaki identyfikacyjne);
- b) zawiera informacje o miejscu przeznaczenia przesyłki (przesyłek) oraz identyfikacji pojazdu transportowego;
- c) określa ilość ryb (w kilogramach – ciężar po przetworzeniu) przewożonego gatunku, nazwisko/nazwę odbiorcy i miejsce, i datę załadunku.

3. Każdy przewoźnik zobowiązany jest zapewnić, aby dokument określony w ust. 1, zawierał co najmniej informacje wymagane stosownie do ust. 2.

4. Przewoźnik podlega zwolnieniu z obowiązku określonego w ust. 1 pod warunkiem spełnienia jednego z poniższych warunków:

- a) dokument określony w ust. 1 zastąpiony zostanie kopią jednej z deklaracji, określonej w art. 8 lub 10, odnoszących się do ilości przewożonego towaru;
- b) dokument określony w ust. 1 zastąpiony zostanie kopią dokumentu T2M określającego pochodzenie przewożonego towaru.

5. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1, jeśli ryby przewożone są na terenie portu lub w odległości nie większej niż 20 kilometrów od miejsca wylądunku.

6. Każde z Państw Członkowskich na swoim terytorium przeprowadza kontrole na podstawie zasady prób losowych, w celu weryfikacji przestrzegania wymogów ustanowionych w niniejszym artykule.

7. Państwa Członkowskie uzgodnią czynności kontrolne w celu zapewnienia, że inspekcja jest jak najbardziej skuteczna i ekonomiczna. Aby osiągnąć powyższy cel, Państwa Członkowskie sprawują w szczególności nadzór nad przepływem towarów, o których uzyskały informację, że mogą być przedmiotem działań sprzecznych z regulacjami Wspólnoty.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby wszelkie wylądunki w Państwie Członkowskim, wymienione w art. 8, 9 i 10 były rejestrowane. W tym celu Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby wprowadzenie na rynek po raz pierwszy nastąpiło przez sprzedaż w centrum aukcyjnym.

2. Jeśli wylądunki połowów nie zostaną wprowadzone na rynek po raz pierwszy w drodze sprzedaży w centrum aukcyjnym, tak jak to jest przewidziane w art. 9 ust. 2, Państwa Członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące wielkości połowów zostały przekazane centrom aukcyjnym lub innym instytucjom upoważnionym przez Państwa Członkowskie.

3. Informacje dotyczące wylądunków dokonywanych z pewnych kategorii statków, podlegające wyłączeniom wymienionym w art. 7 i 8 lub dotyczące wylądunków w portach, które nie posiadają wystarczająco rozwiniętej struktury administracyjnej, umożliwiającej ewidencję wylądunków, mogą, na wniosek Państwa Członkowskiego skierowanego do Komisji, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zostać zwolnione z wymogu dotyczącego przekazania informacji. Zwolnienie takie może mieć miejsce, jeśli rejestracja wymaganych danych wywołałaby niewspółmierne trudności dla władz krajowych w związku z całością wylądunku i jeśli określone gatunki podlegające wylądunkowi są sprzedawane lokalnie. Wykaz portów i statków objętych takim zwolnieniem zostanie opracowany przez każde Państwo Członkowskie i przekazany Komisji.

4. Państwo Członkowskie czerpiące korzyści z wyłączeń wymienionych w ust. 3 ustalą plan prób losowych w celu oceny wielkości odpowiednich wylądunków w portach podlegających wyłączeniom. Plan ten musi zostać zatwierdzony przez Komisję, zanim zostanie zastosowane którekolwiek z wyłączeń. Państwo Członkowskie przekazuje regularnie wyniki przeprowadzonych ocen.

Artykuł 15

1. Przed dniem 15 każdego miesiąca każde z Państw Członkowskich informuje Komisję za pomocą przekazu komputerowego o

ilościach każdego zasobu lub grupy zasobów objętych ogólnym ODP lub kwotą połowową, których wylądunek nastąpił w poprzednim miesiącu i przekazuje Komisji wszelkie informacje otrzymane stosownie do art. 11 i 12.

Informacje przekazywane Komisji zawierają dane dotyczące miejsca połowów ustalonego w art. 6 i 8 oraz przynależności państwowej statków rybackich.

Każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o prognozach dotyczących spożycia kwoty połowowej wraz z przewidywaną datą wyczerpania kwoty w odniesieniu do gatunków, dla których przewiduje się, że połowy dokonywane ze statków rybackich pływających pod banderą takiego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowanego w tym państwie przekroczyły 70 % kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie, w których połowy zasobów lub grup zasobów objętych ODP lub kwotami połowowymi mogą osiągnąć poziomy ODP lub kwot połowowych, prześlą Komisji, na jej życzenie, bardziej szczegółowe dane bądź też zwiększą częstotliwość przekazywania tych informacji w stosunku do wymogów przewidzianych w niniejszym ustępie.

2. Dla potrzeb Państw Członkowskich Komisja przechowuje w formie zapisu komputerowego informacje przekazywane stosownie do niniejszego artykułu.

3. Jeśli Komisja ustali, że Państwo Członkowskie nie dotrzymało wyznaczonego terminu przekazania danych dotyczących miesięcznych połowów przewidzianych w ust. 1, może ona wyznaczyć termin, z którego upływem dla zasobu lub grupy zasobów połowy objęte kwotą połowową lub inną formą ograniczenia ilościowego, przejęte przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały 70 % kwoty, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego i może ustalić przewidywaną datę, z której upływem kwota połowowa, przydzielona część lub dostępny udział będą uznane za wyczerpane.

4. Przed upływem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego każde z Państw Członkowskich powiadomi Komisję za pomocą przekazu komputerowego o ilości zasobów, których wylądunek miał miejsce w poprzednim kwartale, różniącej się od ilości wymienionej w ust. 1.

Artykuł 16

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 15 Państwa Członkowskie dostarczą, na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, dane dotyczące wylądunków, ofert sprzedaży lub przeładunku produktów rybołówstwa dokonywanych w portach tych Państw Członkowskich lub na wodach podlegających ich jurysdykcji przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, dotyczących zasobu lub grupy zasobów objętych kwotą połowową przyznaną temu Państwu Członkowskiemu.

Informacje te zawierają nazwę i zewnętrzne znaki identyfikacyjne statku, o którym mowa, ilości ryb w odniesieniu do zasobu lub grup zasobów poddanych wyładunkowi, oferowanych po raz pierwszy na sprzedaż lub poddanych przeładunkowi, jak również datę i miejsce wyładunku, oferty sprzedaży czy przeładunku. Powyższe informacje przekazuje się w terminie czterech dni roboczych następujących po dacie wniosku zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub w dalszym terminie uzgodnionym przez to Państwo Członkowskie lub przez Państwo Członkowskie, w którym ma miejsce wyładunek.

2. W tym samym czasie, w którym następuje przekazanie tych informacji Państwu Członkowskiemu, na którego terenie statek jest zarejestrowany, Państwo Członkowskie, w którym nastąpił wyładunek, oferta pierwszej sprzedaży lub przeładunek, przekazuje na wniosek te informacje Komisji.

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne działania w celu zapewnienia nadzoru połowów gatunków dokonywanych przez ich statki, prowadzące działalność na wodach podlegających jurysdykcji bądź suwerenności państw trzecich i na pełnym morzu, oraz zapewnienia weryfikacji oraz ewidencjonowania przeładunków i wyładunków takich połowów.

2. Działania kontrolne i weryfikacyjne mają na celu zapewnienie przestrzegania przez właścicieli i/lub kapitanów statków następujących wymogów:

- prowadzenia przez kapitana na pokładzie statku rybackiego dziennika połowowego, w którym kapitan ewidencjonuje swoje połowy,
- przedłożenia deklaracji wyładunkowej władzom Państw Członkowskich, w których ma miejsce wyładunek, podczas wyładunków dokonywanych w portach Wspólnoty,
- informowania Państwa Członkowskiego bandery o szczegółach każdego przeładunku ryb na statki rybackie państw trzecich, a także o wyładunkach dokonywanych bezpośrednio w państwach trzecich,

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień zawartych w porozumieniach dotyczących rybołówstwa zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi oraz międzynarodowych konwencji, których stroną jest Wspólnota.

Artykuł 18

1. Przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego każde z Państw Członkowskich powiadomi Komisję, za pomocą przekazu komputerowego, o wielkości połowów dokonanych na wodach połowowych określonych w art. 17, których wyładunek nastąpił w poprzednim kwartale, a także o wszelkich informacjach uzyskanych stosownie do art. 17 ust. 2.

2. W odniesieniu do połowów dokonanych na wodach państw trzecich informacje przekazane zgodnie z ust. 1 dzieli się na dane dotyczące kraju trzeciego i zasoby poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej dla łowiska.

Informacje dotyczące połowów dokonanych na pełnym morzu zostaną przekazane poprzez odniesienie do najmniejszej strefy statystycznej określonej przez międzynarodowe konwencje obowiązujące w odniesieniu do miejsc połowowych oraz poprzez odniesienie do gatunku lub grupy gatunków dla wszelkich zasobów w ramach danego rodzaju rybołówstwa.

3. Przed dniem 1 października każdego roku Komisja udostępni Państwom Członkowskim informacje uzyskane stosownie do niniejszego artykułu.

Artykuł 19

1. W celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań ustalonych w art. 3, 6, 8, 9, 10, 14 i 17 każde Państwo Członkowskie opracuje system zatwierdzania oparty w szczególności na badaniach potwierdzających oraz weryfikacji danych wynikających z tych zobowiązań.

2. W celu ułatwienia weryfikacji określonych powyżej każde Państwo Członkowskie opracuje komputerową bazę danych, do której wprowadzane będą dane określone w ust. 1.

Państwa Członkowskie mogą opracować zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem że niniejsze procedury oraz procedury dotyczące zbierania i rejestrowania danych będą ujednolicone w celu zapewnienia zgodności pomiędzy nimi na całym terytorium Państwa Członkowskiego.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie nie jest w stanie natychmiast zastosować się do wymogów w ust. 2, w odniesieniu do wszystkich bądź części rodzajów rybołówstwa, Komisja może na wniosek Państwa Członkowskiego podjąć decyzję o wyznaczeniu okresu przejściowego trwającego maksymalnie do trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosownie do procedury ustanowionej w art. 36.

4. Państwo Członkowskie korzystające z powyższego wyłączenia przechowuje dane określone w ust. 1, w formie nieskomputeryzowanej dokumentacji, przez okres trzech lat oraz opracuje plan prób losowych zatwierdzony przez Komisję w celu umożliwienia weryfikacji na miejscu wiarygodności takich danych. Komisja może przeprowadzić, we własnym imieniu, weryfikację na miejscu w celu oceny skuteczności planu prób losowych.

5. W okresie dwunastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia każde Państwo Członkowskie przedłoży Komisji sprawozdanie zawierające informacje o sposobie zbierania i weryfikowania danych, określając wiarygodność takich danych. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi opracuje sprawozdanie podsumowujące powyższe sprawozdania, które przekaże Państwom Członkowskim.

6. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

TYTUŁ IV

Regulowanie i zawieszanie działalności połowowej

Artykuł 21

TYTUŁ III

Nadzór nad wykorzystaniem narzędzi połowowych

Artykuł 20

1. Wszelkie połowy zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty będą zgodne ze składem gatunkowym ustalonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3094/86 z dnia 7 października 1986 r. ustanawiającym środki techniczne ochrony zasobów połowowych⁽¹⁾ w odniesieniu do sieci przeznaczonych na pokładzie tego statku.

Sieci na pokładzie statków, które nie są wykorzystywane, muszą być tak składowane, aby nie mogły być łatwo użyte, zgodnie z poniższymi warunkami:

- a) sieci, ciężary i podobne narzędzia odłączone są od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;
- b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane do określonej części nadbudówki.

2. Jeśli połowy zatrzymane na pokładzie jakiegokolwiek statku rybackiego Wspólnoty zostały dokonane za pomocą sieci o różnej minimalnej wielkości oczek podczas tego samego rejsu, skład gatunkowy ustala się dla każdej części połowu dokonanego w odmiennych warunkach.

W tym celu wszelkie zmiany wcześniej stosowanej wielkości oczek sieci, a także składu połowu na pokładzie wpisuje się do dziennika połowowego oraz deklaracji wyładunkowej z chwilą dokonania tych zmian. W szczególnych przypadkach szczegółowe zasady dotyczące stosowanego na pokładzie planu składowania, w zależności od gatunków, w odniesieniu do przetworzonych produktów, zawierające informacje dotyczące miejsca w ładowni, w którym składowane są te produkty, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

3. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2 Rada może na podstawie sprawozdania opracowanego przez Komisję podjąć decyzję kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji o tym, że:

- a) żaden statek rybacki dokonujący określonych połowów nie może przewozić w czasie tego samego rejsu sieci o różnej minimalnej wielkości oczek;
- b) stosowane będą szczególne zasady w odniesieniu do wykorzystania sieci o różnej minimalnej wielkości oczek przy prowadzeniu szczególnych połowów.

1. Wszelkie połowy zasobu lub grupy zasobów objęte kwotą połowową dokonywane przez statki rybackie Wspólnoty zalicza się na rachunek kwoty połowowej wyznaczonej dla Państwa Członkowskiego bandery w odniesieniu do zasobu lub grupy zasobów, o których mowa, niezależnie od miejsca wyładunku.

2. Każde Państwo Członkowskie ustali termin, z którego upływem połowy zasobu lub grupy zasobów, objętych kwotą połowową, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznawane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową wyznaczoną dla niego w odniesieniu do zasobu lub grupy zasobów. Z upływem tego terminu zakazuje ono przejściowo połowów takich zasobów lub grup zasobów przez te statki, a także zatrzymywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku ryb, których połów nastąpił po upływie terminu i wyznaczy termin, do którego wyładunki i przeładunki lub końcowe deklaracje połowowe są dozwolone. Komisja zostanie niezwłocznie powiadomiona o powyższych działaniach i w dalszej kolejności poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia stosownie do ust. 2 lub z własnej inicjatywy Komisja, na podstawie dostępnych informacji, ustali termin, z którego upływem dla zasobu lub grupy zasobów połowy objęte ODP, kwotą połowową lub innego rodzaju ograniczeniem ilościowym, dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego lub zarejestrowane w tym Państwie Członkowskim, uznane będą za takie, które wyczerpały kwotę połowową, przydzieloną część lub udział będący do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego, lub, gdzie to stosowne, do dyspozycji Wspólnoty.

Gdy dokonana zostanie ocena tej sytuacji zgodnie z pierwszym akapitem, Komisja powiadomi zainteresowane Państwa Członkowskie o możliwości wstrzymania połowów w wyniku wyczerpania ODP.

Statki rybackie Wspólnoty wstrzymają połowy w odniesieniu do stada lub grupy stad objętych kwotą połowową lub ODP w terminie, z którego upływem kwota połowowa przyznana Państwu Członkowskiemu zasobu lub grupy zasobów, o których mowa, zostaje uznana za wyczerpaną lub w terminie, z którego upływem ODP dla gatunków stanowiących zasób lub grupę zasobów uznany jest za wyczerpany; statki takie wstrzymują również zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, wyładunek bądź przygotowania do przeładunku lub wyładunku, złowionych połowów tych zasobów lub grup zasobów, których odłowienie nastąpiło po upływie tej daty.

4. Jeśli Komisja na mocy ust. 3 akapit pierwszy wstrzymała połowy z uwagi na rzekome wyczerpanie ODP, kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału będącego do dyspozycji

(1) Dz.U. L 288 z 11.10.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3034/92 (Dz.U. L 307 z 23.10.1992, str. 1).

Wspólnoty i okaże się, iż Państwo Członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swojej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału zasobu lub grupy zasobów, stosuje się następujące przepisy.

Jeśli szkoda poniesiona przez Państwo Członkowskie, któremu zabroniono dokonywania połowów, zanim wyczerpana została jego kwota połowowa, nie została naprawiona poprzez działania zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, podjęte zostaną działania w celu naprawy we właściwy sposób spowodowanej szkody, stosownie do procedury ustanowionej w art. 36. Działania te mogą wiązać się z dokonywaniem odpisów od kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło przełowienie, ilości potrącone w ten sposób zostaną przydzielone odpowiednio Państwom Członkowskim, których działalność połowowa została wstrzymana przed wyczerpaniem ich kwot połowowych. Potrącenia i wynikające z nich przydziałów potrąconych ilości dokonuje się po uwzględnieniu, jako kwestii priorytetowej, gatunków i stref, dla których ustalone zostały roczne kwoty połowowe, przydzielone części lub udziały. Powyższe potrącenia i przydzielenie potrąconych ilości mogą być dokonywane w roku, w którym wystąpiła szkoda, lub w roku następnym, lub latach następnych.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu, w szczególności ustalania danych ilości, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

Artykuł 22

W przypadku gdy właściwe władze Państw Członkowskich ustalą, że działalność statków rybackich Wspólnoty w sposób istotny lub powtarzający się narusza postanowienia niniejszego rozporządzenia, Państwo Członkowskie bandery może poddać statek, o którym mowa, dodatkowym środkom kontrolnym.

Państwo Członkowskie bandery przekaże Komisji oraz innym Państwom Członkowskim informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych znaków identyfikacyjnych oraz numerów statku, w stosunku do którego zastosowane zostaną określone powyżej dodatkowe środki kontrolne.

Artykuł 23

1. Jeśli Komisja ustali, że Państwo Członkowskie przekroczyło przydzieloną kwotę połowową, przydzielone części lub udział w stadzie lub grupie stad będących do dyspozycji tego Państwa Członkowskiego, Komisja dokona potrąceń od rocznej kwoty połowowej, przydzielonej części lub udziału Państwa Członkowskiego, które dokonało przełowienia. Wielkość tych potrąceń ustalona zostanie zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

2. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, przyjmie zasady dotyczące potrącenia stosownie do celów i strategii zarządzania określonych w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i uwzględni, nadając temu charakter priorytetowy, następujące parametry:

- stopień, do jakiego nastąpiło przełowienie,
- wszelkie przypadki przełowienia tego samego stada w poprzednim roku,
- stan biologiczny zasobów, których to dotyczy.

TYTUŁ V

Inspekcja i kontrola niektórych środków w celu ulepszenia i dostosowania struktur w sektorze rybołówstwa, łącznie z akwakulturą

Artykuł 24

Aby zapewnić zgodność z celami i strategią określonymi przez Radę zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3760/92, w szczególności założeniami ilościowymi dotyczącymi zdolności połowowej flot Wspólnoty i dostosowaniem ich działalności, każde Państwo Członkowskie, na własnym terytorium oraz w obrębie wód morskich podlegających jurysdykcji bądź suwerenności tego Państwa Członkowskiego, zorganizuje przeprowadzenie regularnych kontroli działania wszelkich osób, których dotyczy wdrażanie wyżej wymienionych celów.

Artykuł 25

1. Każde Państwo Członkowskie przyjmie przepisy w celu weryfikacji przestrzegania celów określonych w art. 24. W tym celu przeprowadzi kontrole techniczne, w szczególności w następujących dziedzinach:

- a) restrukturyzacji, odnowy, modernizacji floty połowowej;
- b) przystosowania zdolności połowowej poprzez czasowe lub ostateczne zaprzestanie połowów;
- c) ograniczenia działalności niektórych statków rybackich;
- d) ograniczenia w zakresie rodzaju i ilości narzędzi połowowych i metod ich stosowania;
- e) rozwoju przemysłu akwakultury i obszarów przybrzeżnych.

2. Jeśli Komisja ustali, iż Państwo Członkowskie nie zastosowało się do przepisów ust. 1, może ona, z zastrzeżeniem przepisów art. 169 Traktatu, złożyć wniosek do Rady o przyjęcie odpowiednich ogólnych środków. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 26

1. Szczegółowe zasady stosowania art. 25 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 36, w szczególności w odniesieniu do:

- a) weryfikacji mocy silnika statku rybackiego;
- b) weryfikacji rejestrowego tonażu statków rybackich;

- c) weryfikacji okresu, w którym statek rybacki jest unieruchomiony;
- d) weryfikacji specyfikacji narzędzi połowowych i ich ilości na każdy statek rybacki.

2. Państwa Członkowskie bezzwłocznie poinformują Komisję o stosowanych metodach kontroli, wraz z nazwami i adresami instytucji odpowiedzialnych za przeprowadzanie weryfikacji.

Artykuł 27

1. W celu usprawnienia nadzoru, określonego w art. 25, każde Państwo Członkowskie ustali system oceny, który polegać będzie między innymi na weryfikacji, poprzez badania potwierdzające, informacji dotyczących zdolności połowowej oraz działalności floty, zawartych między innymi w:

- dzienniku połowowym, wyszczególnionym w art. 6,
- deklaracji wyładunkowej, wyszczególnionej w art. 8,
- rejestrze statków rybackich Wspólnoty wyszczególnionym w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 163/89 ⁽¹⁾.

2. W tym celu Państwa Członkowskie stworzą lub uzupełnią istniejące komputerowe bazy danych zawierające istotne informacje dotyczące zdolności połowowej i działalności floty.

3. Środki określone w art. 19 ust. 3, 4 i 5 stosuje się.

4. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36.

TYTUŁ VI

Inspekcja i kontrola niektórych środków dotyczących wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia przestrzegania technicznych aspektów zasad dotyczących środków określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽²⁾ każde Państwo Członkowskie przeprowadzi na swoim własnym terytorium regularne badania kontrolne wszelkich osób zaangażowanych w stosowanie tych środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 25.1.1989, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1891/93 (Dz.U. L 172 z 15.7.1993, str. 1).

2. Kontrole powyższe dotyczyć będą aspektów technicznych stosowania:

- a) standardów rynkowych, a w szczególności minimalnych rozmiarów;
- b) uzgodnień cenowych, a w szczególności:
 - wycofania produktów z rynku w celach innych niż konsumpcja przez ludzi,
 - magazynowanie i/lub przetwarzanie produktów wycofanych z rynku.

Państwa Członkowskie dokonają porównań pomiędzy dokumentami dotyczącymi pierwszego wprowadzenia na rynek ilości określonych w art. 9 oraz ilości produktów wyładowanych stosownie do dokumentacji, zwłaszcza w odniesieniu do ich wagi.

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o danych odnoszących się do przyjętych środków kontrolnych, właściwych władz kontrolnych, rodzajów stwierdzonych naruszeń oraz podjętych działań.

Komisja, właściwe władze Państw Członkowskich oraz urzędnicy i inne osoby upoważnione są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych zgodnie z niniejszym artykułem, które objęte są tajemnicą zawodową.

4. Niniejszy artykuł nie narusza krajowych przepisów dotyczących tajności postępowania sądowego.

TYTUŁ VII

Stosowanie i weryfikacja nadzoru

Artykuł 29

1. Komisja dokona weryfikacji stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia przez Państwa Członkowskie poprzez analizę dokumentów i przeprowadzanie wizji lokalnych. Komisja może zdecydować, jeśli uzna to za konieczne, przeprowadzenie weryfikacji bez wcześniejszego zawiadomienia.

W celu przeprowadzenia wizji lokalnych Komisja wystosuje pisemne instrukcje do swoich inspektorów, określając zakres ich kompetencji oraz cele ich misji.

2. Gdy Komisja uzna to za stosowne, inspektorzy Komisji mogą być obecni w czasie czynności kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez krajowe służby kontrolne. W ramach powyższych misji Komisja nawiąże właściwe kontakty z Państwami Członkowskimi, mając na względzie, jeśli to tylko możliwe, ustanowienie zadowalającego dla obu stron programu inspekcji.

- a) Państwa Członkowskie będą współpracować z Komisją w celu ułatwienia Komisji realizacji podjętych przez nią zadań. Państwa Członkowskie podejmą, w szczególności, wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, że misje inspekcyjne nie będą nagłaśniane publicznie, gdyż mogłoby to mieć szkodliwy wpływ na prowadzenie inspekcji i działań kontrolnych.

W sytuacjach, w których Komisja lub upoważnieni urzędnicy napotykają na trudności w trakcie wykonywania swoich obowiązków, zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają Komisji środki w celu wypełnienia jej zadań i umożliwienia inspektorom oceny określonych działań kontrolnych.

- b) Jeśli okoliczności napotkane na miejscu uniemożliwiają przeprowadzenie inspekcji i działań kontrolnych przewidzianych w ramach programu wstępnej inspekcji, inspektorzy Komisji, w porozumieniu z właściwymi krajowymi służbami kontrolnymi, dokonają modyfikacji wstępnej inspekcji i działania kontrolnego.
- c) W ramach inspekcji morskiej i powietrznej, gdzie odpowiednie służby krajowe zmuszone są do prowadzenia innych zadań o charakterze priorytetowym, związanych w szczególności z obronnością i bezpieczeństwem na morzu, władze Państwa Członkowskiego zarezerwują sobie prawo do odroczenia bądź zmiany celu działań inspekcyjnych, które Komisja zamierzała przeprowadzić. W takich okolicznościach Państwo Członkowskie we współpracy z Komisją podejmą alternatywne ustalenia.

W przypadku inspekcji morskich i powietrznych dowódca statku morskiego bądź powietrznego będzie wyłącznie odpowiedzialny za przeprowadzenie operacji, biorąc pod uwagę wymóg dotyczący przestrzegania niniejszego rozporządzenia spoczywający na jego władzach zwierzchnich. Inspektorzy upoważnieni przez Komisję i biorący udział w powyższych operacjach przestrzegać będą zasad i procedur określonych przez tego dowódcę.

3. W sytuacjach, w których wydaje się to konieczne, w szczególności występujących po misjach przeprowadzonych przez inspektorów Wspólnoty zgodnie z ust. 2, wykazujących, że nieprawidłowości mogą pojawić się w czasie stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja może wnioskować do Państw Członkowskich o powiadomienie jej o szczegółowym programie inspekcji i kontroli planowanych bądź wyznaczonych przez właściwe władze krajowe na ustalony okres i/lub dla określonych rodzajów rybołówstwa i rejonów. Po otrzymaniu zawiadomienia inspektorzy upoważnieni przez Komisję, jeśli tylko Komisja uzna to za stosowne, przeprowadzą niezależne inspekcje w celu weryfikacji wdrażania programu przez właściwe władze Państw Członkowskich.

Kiedy inspektorzy Wspólnoty dokonają weryfikacji wdrażania tego programu, przedstawiciele Państwa Członkowskiego będą w każdym czasie odpowiedzialni za wdrażanie wspomnianego programu. Inspektorzy Wspólnoty mogą z własnej inicjatywy korzystać z uprawnień z zakresu inspekcji nadanych krajowym przedstawicielom. Inspektorzy ci nie mają wstępu na statki lub do pomieszczeń, chyba że w towarzystwie przedstawicieli tego Państwa Członkowskiego.

Po przeprowadzonej weryfikacji Komisja przekaze zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu sprawozdanie oceniające program i, gdzie to stosowne, zaproponuje działania kontrolne w celu usprawnienia kontroli prowadzonej przez to Państwo Członkowskie.

4. W kontekście misji inspekcyjnych prowadzonych przez statki powietrzne na morzu lub na lądzie upoważnieni inspektorzy nie mogą prowadzić kontroli osób fizycznych.

5. W ramach wizji lokalnych prowadzonych przez nich, określonych w ust. 2 i 3, upoważnieni przez Komisję inspektorzy mogą mieć dostęp na miejscu, w obecności odpowiedzialnych służb, do informacji w określonych bazach danych zachowanych w formie łącznej bądź pojedynczo, mogą również zbadać wszelkie dokumenty odnoszące się do stosowania niniejszego rozporządzenia.

Jeśli krajowe przepisy zawierają klauzulę o zachowaniu poufności dochodzeń, na przekazanie tych informacji udziela zgody właściwy sąd.

Artykuł 30

1. Państwa Członkowskie przeکاżą Komisji wszelkie wymagane przez Komisję informacje dotyczące wdrażania niniejszego rozporządzenia. Składając wniosek o przekazanie tych informacji, Komisja określi uzasadniony termin na przekazanie tych informacji.

2. Jeśli Komisja uzna, iż wystąpiły nieprawidłowości w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia lub że istniejące przepisy i metody nadzoru nie są skuteczne, powiadomi zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, które w ślad za tym przeprowadzi/przeprowadzą dochodzenie administracyjne, w którym uczestniczyć mogą urzędnicy Komisji.

Zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o postępach i wynikach dochodzeń i przeکاżą Komisji kopię sprawozdania dotyczącego badania oraz najważniejsze dane wykorzystane przy przygotowaniu sprawozdania.

Aby uczestniczyć w inspekcjach określonych w niniejszym ustępie, urzędnicy Komisji okażą pisemne instrukcje stwierdzające ich tożsamość i pełnione funkcje.

3. Jeśli urzędnicy Komisji uczestniczą w dochodzeniu, badanie to zawsze prowadzą urzędnicy Państwa Członkowskiego; urzędnicy Komisji nie mogą, z własnej inicjatywy, korzystać z uprawnień inspekcyjnych przysługujących urzędnikom krajowym; z drugiej jednak strony, będą oni mieli wstęp na ten sam teren i będą mieli dostęp do tych samych dokumentów, co wyżej wspomniani urzędnicy.

W zakresie, w jakim krajowe przepisy dotyczące postępowania karnego zachowują pewne działania do kompetencji urzędników wyznaczonych w tym określonym celu przez prawo obowiązujące w danym kraju, urzędnicy Komisji nie uczestniczą w takich działaniach. W szczególności nie uczestniczą w przeszukiwaniu

pomieszczeń i formalnym przesłuchaniu osób zgodnie z krajowym prawem karnym. Będą oni mieli jednak dostęp do informacji w ten sposób uzyskanych.

4. Niniejszy artykuł nie narusza krajowych przepisów dotyczących poufności postępowania sądowego.

TYTUŁ VIII

Działania podejmowane w przypadku niezgodności z obowiązującymi przepisami

Artykuł 31

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby właściwe działania zostały podjęte, włączając w to działania o charakterze administracyjnym lub postępowania karne zgodne z ich prawem krajowym, skierowane przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za nieprzestrzeganie wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności następujące po kontroli lub inspekcji przeprowadzonych stosownie do niniejszego rozporządzenia.

2. Postępowania podejmowane stosownie do ust. 1 mają skutkować, zgodnie z właściwymi krajowymi przepisami prawnymi, skutecznym pozbawieniem osób odpowiedzialnych za naruszenia korzyści finansowych wynikających z naruszenia bądź innymi skutkami współmiernymi do wagi takich naruszeń, skutecznie zniechęcającymi do popełniania podobnych wykroczeń.

3. Sankcje wynikające z postępowań, wymienionych w ust. 2, mogą, w zależności od wagi wykroczenia, przybrać formę:

- kar pieniężnych,
- konfiskaty niedopuszczalnych narzędzi połowowych i połowów,
- konfiskaty statku,
- tymczasowego unieruchomieniem statku,
- zawieszenia pozwolenia,
- odebrania pozwolenia.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Państwu Członkowskiemu, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, przekazania właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym dokonana była rejestracja, sprawy o naruszenie, pod warunkiem że Państwo Członkowskie, w którym dokonana była rejestracja, wyrazi na to zgodę i że istnieje prawdopodobieństwo, iż w wyniku przekazania łatwiej zostanie osiągnięty skutek określony w ust. 2. Komisja poinformowana będzie o każdym przypadku takiego przekazania przez Państwo Członkowskie, w którym nastąpił wyładunek lub przeładunek.

Artykuł 32

1. Jeśli właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, władze te podejmą odpowiednie działania zgodnie z art. 31 przeciwko kapitanowi statku związanego z tym naruszeniem bądź przeciwko jakiegokolwiek innej osobie odpowiedzialnej za to naruszenie.

2. Jeśli Państwo Członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, nie jest Państwem Członkowskim bandery, a jego właściwe władze nie podejmą, zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi, właściwych działań, łącznie z podjęciem działań o charakterze administracyjnym bądź wszczęciem postępowań karnych przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia lub nie przekażą sprawy o naruszenie zgodnie z art. 31 ust. 4, ilości nielegalnie wyładowane lub przeładowane mogą być zaliczone w poczet kwoty pierwszego Państwa Członkowskiego.

Ilość ryb, która ma być zaliczona w poczet kwoty połowowej tego Państwa Członkowskiego, ustalona będzie zgodnie z procedurą ustaloną w art. 36, po konsultacjach Komisji z dwoma zainteresowanymi Państwami Członkowskimi.

Jeśli Państwo Członkowskie, w którym dokonywany jest wyładunek lub przeładunek, nie dysponuje już odpowiednią kwotą połowową, stosuje się odpowiednio art. 21 ust. 4, z tym, że ilość ryb nielegalnie wyładowanych lub przeładowanych uznaje się za ekwiwalent odpowiadający wysokości szkody poniesionej przez Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, tak jak wspomniano w tym artykule.

Artykuł 33

1. Właściwe władze Państw Członkowskich bezzwłocznie i zgodnie z własnymi procedurami w prawie krajowym poinformują Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, o wszelkich przypadkach naruszeń regulacji wspólnotowych określonych w art. 1, wskazując nazwę i znaki identyfikacyjne statku, o którym mowa, nazwisko kapitana i właściciela statku, okoliczności, w których wystąpiło naruszenie, postępowanie karne i administracyjne, a także inne podjęte działania i ostateczne orzeczenie odnoszące się do takiego naruszenia. Na wniosek Komisji w szczególnych przypadkach Państwa Członkowskie zgłoszą Komisji powyższe informacje.

2. Po przekazaniu sprawy o naruszenie stosownie do art. 31 ust. 4 Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonywana jest rejestracja, podejmą wszelkie właściwe działania stosownie do art. 31.

3. Państwo Członkowskie bandery lub Państwo Członkowskie, w którym dokonana została rejestracja, powiadomi bezzwłocznie Komisję o wszelkich działaniach podjętych zgodnie z ust. 2 oraz przekaże informacje dotyczące nazwy i zewnętrznych znaków identyfikacyjnych statku, którego to dotyczy.

Artykuł 34

1. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, przyjętych przez nie, aby zapobiec lub przeciwdziałać nieprawidłowościom.

Państwa Członkowskie będą również zgłaszać każdego roku wszelkie zmiany dotyczące minimalnych i maksymalnych wysokości kar pieniężnych stosowanych w przypadku każdego rodzaju naruszenia i charakteru jakichkolwiek innych możliwych do zastosowania sankcji.

2. Państwa Członkowskie powiadomiamy regularnie Komisję o wynikach inspekcji i nadzoru przeprowadzanych stosownie do niniejszego rozporządzenia oraz przekażą informacje dotyczące ilości i charakteru stwierdzonych naruszeń oraz podjętych działań. Na wniosek Komisji Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wysokości kar pieniężnych stosowanych w przypadku wystąpienia szczególnych naruszeń.

3. Komisja przekaże Państwom Członkowskim streszczenie informacji uzyskanych zgodnie z ust. 1 i 2.

TYTUŁ IX

Przepisy ogólne

Artykuł 35

Przed dniem 1 czerwca każdego roku Państwa Członkowskie przekażą Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym, zawierające ocenę wykorzystania zasobów ludzkich i technicznych oraz środki, które mogą być wykorzystane w celu złagodzenia stwierdzonych nieprawidłowości. Na podstawie sprawozdań przedłożonych przez Państwa Członkowskie oraz swoich własnych obserwacji Komisja opracuje roczne sprawozdanie oraz przekaże Państwu Członkowskiemu informacje, które go dotyczą. Zwracając uwagę na odpowiedzi uzyskane od Państw Członkowskich, Komisja opublikuje powyższe sprawozdanie wraz z odpowiedziami Państw Członkowskich, a także, gdzie to stosowne, z propozycjami działań, które mogą być podjęte w celu złagodzenia stwierdzonych nieprawidłowości.

Artykuł 36

Jeśli stosowana ma być procedura ustalona w niniejszym artykule, przewodniczący, z własnej inicjatywy bądź na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, przedstawi sprawę do rozpatrzenia Komitetowi Zarządzającemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, zwanemu dalej „Komitetem”, utworzonym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3760/92.

Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet przedstawia opinię na temat

tego projektu w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności rozpatrywanej sprawy. Powyższa opinia jest wydawana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które muszą być przyjęte przez Radę na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich są ważne w sposób określony w powyższym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmie środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja powiadamia o nich bezzwłocznie Radę. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie tych środków na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty takiego powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w poprzednim ustępie.

Artykuł 37

1. Państwa Członkowskie i Komisja podejmą wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, aby dane uzyskane w ramach przepisów niniejszego rozporządzenia były traktowane w sposób poufny.

2. Nazwy/nazwiska osób prawnych i fizycznych nie będą ujawniane Komisji lub innemu Państwu Członkowskiemu, z wyjątkiem sytuacji, kiedy takie ujawnienie nazw/nazwisk jest wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub jeśli jest to konieczne, aby zapobiec lub przeciwdziałać naruszeniom, bądź w celu weryfikacji ewentualnych naruszeń.

Dane określone w ust. 1 nie będą przekazywane, chyba że zostaną połączone z innymi danymi w formie, która uniemożliwia bezpośrednią lub pośrednią identyfikację osób fizycznych lub prawnych.

3. Dane wymieniane pomiędzy Państwami Członkowskimi i Komisją nie będą przekazywane osobom innym niż osobom pracującym w instytucjach Państw Członkowskich lub Wspólnoty, które z uwagi na zajmowane stanowiska muszą mieć dostęp do takich danych, chyba że Państwa Członkowskie przekazujące dane udzielą na to wyraźnej zgody.

4. Dane przekazywane lub uzyskiwane w jakiegokolwiek formie na mocy niniejszego rozporządzenia objęte są tajemnicą zawodową i korzystają z takiej samej formy ochrony, jaka przysługuje podobnym danym stosownie do krajowego ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, które otrzymuje te dane, oraz stosownie do odpowiednich przepisów mających zastosowanie wobec instytucji wspólnotowych.

5. Dane określone w ust. 1 nie będą wykorzystane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, chyba że władze przekazujące dane udzielą wyraźnej zgody i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w Państwie Członkowskiem, w którym organ przyjmujący otrzymuje dane, nie zabraniają takiej formy przekazu.

6. Ustępy 1–5 nie będą rozumiane jako przeszkoda do wykorzystania danych, uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach działań i postępowań sądowych podjętych w konsekwencji nieprzestrzegania wspólnotowych przepisów z zakresu rybołówstwa. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przekazujące dane informowane będą o wszelkich przypadkach, w których wykorzystywane są te dane dla wyżej wspomnianych celów.

Niniejszy artykuł nie narusza zobowiązań wynikających z międzynarodowych konwencji dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

7. Za każdym razem gdy Państwo Członkowskie powiadomi Komisję, iż po zakończeniu dochodzenia ustalone zostało, że osoba fizyczna lub prawna, której nazwisko/nazwę ujawniono na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia, nie była powiązana z naruszeniem, Komisja bezzwłocznie powiadomi stronę lub strony, którym przekazała nazwisko/nazwę określonej osoby, o wyniku dochodzenia lub postępowania. Osoba ta nie będzie już traktowana jako osoba powiązana z nieprawidłowościami, o których mowa, na podstawie pierwszego zawiadomienia. Dane przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację określonej osoby zostaną natychmiast usunięte.

8. Przepisy ust. 1–5 nie będą rozumiane jako zakaz publikacji jakichkolwiek ogólnych danych lub badań, które nie zawierają konkretnych odniesień do osób fizycznych lub prawnych.

9. Dane określone w niniejszym rozporządzeniu przechowywane są w formie umożliwiającej identyfikację określonych osób wyłącznie w stopniu, w jakim jest to wymagane do realizacji wyznaczonych celów.

10. Dane uzyskane w ramach niniejszego rozporządzenia udostępnia się na wniosek zainteresowanej osoby prawnej lub fizycznej.

Artykuł 38

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez naruszania krajowych środków kontrolnych, które wykraczają poza zakres jej

minimalnych wymogów, pod warunkiem że są zgodne z prawem Wspólnoty oraz wspólną polityką rybołówstwa.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 1993 r.

W imieniu Rady

M. SMET

Przewodniczący

Informacje dotyczące krajowych środków określonych w akapicie pierwszym zostaną zgłoszone Komisji zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 101/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. ustalającego wspólną politykę strukturalną dla gospodarki rybnej ⁽¹⁾.

Artykuł 39

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2241/87 traci moc z dniem 1 stycznia 1994 r., z wyjątkiem art. 5, który stosuje się do czasu wejścia w życie rozporządzeń ustanawiających wykazy wymienione w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia, określonego w ust. 1, należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Państwo Członkowskie jest zwolnione, do dnia 1 stycznia 1996 r., z obowiązku stosowania przepisów art. 9, 15 i 18 w stopniu, w jakim dotyczą one komputerowego przekazu rozliczeń sprzedaży i rejestracji wyładunkowej rozliczeń sprzedaży i rejestracji wyładunkowych.

Państwa Członkowskie są zwolnione do dnia 1 stycznia 1999 r. z obowiązku stosowania przepisów art. 6, 8 i 19 w stopniu, w jakim dotyczą one działalności połowowej na Morzu Śródziemnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 19.